

«Smoelenfilm»

MANNEKEN PIS

OP DE SET

Boven de (ex-BRTN)studio's van Sonart hangt een zomerzon. Volgens de kalender is het 5 juli 1994, de 27ste draaidag van MANNEKEN PIS, het langverwachte langspeelfilmdebuut van Frank Van Passel die eerder met de kortfilms *De geur van regen*, *Ti amo* en *De smeerlappen* een duidelijk visitekaartje van zijn kunnen had afgegeven. Frank Van Passel: «Ik denk dat MANNEKEN PIS qua toon tussen die drie kortfilms zit; het heeft iets van de poëzie van *De geur van regen* en het tragikomische van *Ti amo*. Alleen mijn laatste *De smeerlappen* is een pak absurder. Die drie genres heb ik met mijn kortfilms willen uitproberen».

De hoofdrollen in deze pittoreske love story van respectievelijk vrouwelijke wattman en keukenhulpje worden gespeeld door Antje De Boeck en een kaal geschoren Frank Vercruyse. In *Daens* is hij de broer van Nette die bij de knokploeg van de Bokken is.

De in de studio nagebouwde keuken van een groot restaurant is groot, erg ruim, verdeeld in drie departementen. In een scène die die dag wordt opgenomen verneemt Frank Vercruyse, die driftig van geschildte patatten fritten aan het snijden is, dat het meisje op wie hij verliefd is, de zus blijkt

te zijn van één van zijn... keukenkameraden. En in de andere scène vertelt Frank, een romantische ziel, dat hij ervan droomt met het meisje-zijner-dromen 's avonds hand in hand in het park te zitten en naar de sterren te kijken. Terwijl hij zo met een dweil in de hand staat te dagdromen keilt haar broer hem bruusk met beide voeten weer op de begane grond door hem voor te houden een auto voor haar te kopen want zij houdt van mechaniek («Dat zie je toch aan haar job!»)... Er wordt onderkoeld, zeer natureel geacteerd. En de dialogen werken. Er hangt tijdens de opnames constant een soort van gezonde spanning/spankracht tussen de personages op de set...

Frank Van Passel: «Het scenario is in essentie slechts in de eerste 4 versies geëvolueerd wat de personages betreft. Na de repetities met Antje en Frank is er dan een fijne afstelling van hun personages doorgevoerd. De andere versies – in totaal heb ik er 21 – zijn veranderingen op vlak van de stilering».

MANNEKEN PIS lijkt een echte acteursfilm te zullen worden. Zowel Antje De Boeck als Frank Vercruyse hebben daarenboven een harde leerschool doorlopen bij het betere theater in Vlaanderen. Van Passel: «Een acteur is de beste zeef om balast te ziften. Als je wil dat het leeft, moet je als scenarist alles in vraag durven stellen». Hoofdacteur Frank Vercruyse: «Het beste wat je kan overkomen is dat je als acteur voelt dat er een dialoog kan bestaan met de regisseur. Ik speel alsof het een theatertekst is, ik maak gewoon een theatervoorstelling met complicaties... Die drie man nu vandaag hoeven niet echt te spelen maar laten alles voorbijgaan.»

Antje De Boeck, die niet moet «optreden» is toch present – uitzonderlijk in het Belgische filmwezen – en volgt alles nauwlettend, gezeten op het valiesje van de make up.

De laatste opnameweek zal met enkele dagen worden verlengd. Producent Dirk Impens: «Er was iets aan de camera. Daarom moeten we enkele scènes uit het begin opnieuw doen. Maar plezierig is dat niet. En al komt de verzekering in dit geval tussen, dat kost geld!»

De stijl? Komt Van Passel niet uit de school Marc Didden?

Van Passel: «Je zou het poëtisch realisme kunnen noemen... 't Geluid zal een belangrijke rol spelen, vertelt een tweede verhaal en moet de love story relativieren. Ook de muziek heeft daarin een rol. Noordkaap heeft op basis van het scenario ja gezegd. Deze *kleine* film sluit ook perfect aan bij het low profile van de groep... Eenmaal de beeldmontage af kruipen ze in de studio. De titel «Manneken Pis» riekt een beetje naar een klucht.... Bewust hebben we daarom de anekdotiek buiten beeld gehouden, we hebben de Brusselse Marollen vermeden maar wel een erg volkse stadsbuurt bij elkaar gezocht. We hadden de poëzie van deze stad nodig. Eén van de problemen die dan opduiken is: hoe film, hoe creëer je een stad?» De film in een paar woorden duiden lijkt quasi onmogelijk. Van Passel: «Ik heb deze film altijd een *smoelenfilm* genoemd omdat de gezichten van de acteurs zo belangrijk zijn».

Het laatste woord is uiteraard voor de producent. Dirk Impens: «Het mooie aan MANNEKEN PIS is dat bij wat er gebeurt je nooit goed weet of het nu om te lachen of om te wenen is!» □

Freddy Sartor

MANNEKEN PIS (dis. Independent) komt uit in de loop van februari.